

Předkládaná disertační práce se zabývá procesem formování vlád na regionální úrovni. Na příkladu České republiky analyzovala sestavování exekutivních koalic v krajích – vyšších územně samosprávných celcích. Text sleduje čtyři volební období: 2000—2004, 2008—2008, 2008—2012 a po volbách v roce 2012. Snahou disertační práce bylo odpovědět na otázku, jaké faktory jsou důležité pro ustavování vlád na regionální úrovni a jaká specifika tento proces má, na rozdíl od úrovně celostátní. Na úrovni celostátního vládnutí je proces formování vlád zpracován poměrně obsáhle, nicméně na úrovni regionů, resp. substátní rovině je aplikace teoretických poznatků obtížná a neplatí pro ni stejná pravidla. Teoretický rámec je široký. Při analýze je třeba zohlednit teorii voleb druhého řádu. Voliči preferují odlišné politické strany, než ve volbách prvního řádu. Druhou rovinou teoretického zázemí jsou teorie her a racionální volby. Díky nim je možné uvažovat o zisku (payoff) jednotlivých aktérů, z něhož mají svůj užitek (utility). Štězejší je teorie koalic, zabývající se procesem formování vlád. Práce představila základní modely koaličních uspořádání, jak naformulovali jednotliví autoři. Pracuje zejména s minimal winning coalition, formulovanou Williamem Rikerem v roce 1962, minimal winning coalition s nejmenším počtem mandátů, bargaining proposition, minimal range coalition a minimal connected winning coalition, jak je postulovali autoři Michael Leiserson, Abram de Swaan či Robert Axelrod. Důležitou částí disertační práce je analýza portfolia. Otázka distribuce exekutivních postů je na regionální úrovni problematizována, jelikož není zcela zřejmá váha jednotlivých resortů, o něž politické strany soupeří. V rámci exekutivního orgánu je třeba rozlišit post hejtmana, post uvolněného radního s přiděleným resortem a řadového radního. Váha jednotlivých pozic je tak různá a stává se předmětem koaličních vyjednávání a dohod.